

Udtalelser fra to Kandidater til Fællesstyrelsesvalget.

Da Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse har vist mig den Tillid at opstille mig til Valg ved den eventuelle Udvidelse af Styrelsen, og da jeg desværre er forhindret i at være til Stede ved Fællesmødet i Odense, vil jeg efter Opfordring fra Styrelsen med et Par Ord her i Bladet præsentere mig for Dansk Kvindesamfunds Medlemmer. Naar jeg, skønt lidet kendt og ret ny i aktiv Deltagelse i Kvindebevægelsen, alligevel har taget imod Opfordringen til at lade mig opstille, er det, fordi det synes at have voldt nogen Vanskelighed at finde Kvinder, der kan eller vil paatage sig det Besvær, som er forbundet med at sidde i en Forenings Styrelse. Jeg synes, at de, som med saa megen Energi og Offervillighed har trukket Læsset saa mange Aar, nok kan fortjene at faa den Støtte, som de ønsker, og som en Udvidelse af Fællesstyrelsen kan blive. Jeg følte det derfor som en Pligt ikke at afslaa Henvendelsen.

Naar jeg slutter mig til Dansk Kvindesamfund, er det paa Grund af det Arbejde, Samfundet i mange Aar har gjort i social Retning.

Saaledes har Fremkomsten af Dansk Kvindesamfunds fortrinlige Udkast til Lov om uægte Børns og deres Mødres Retsstilling i høj Grad glædet mig. Jeg har i det hele den største Interesse for det Arbejde, der fra Dansk Kvindesamfunds Side gøres for at værne om Børnene og forbedre Kvindernes sociale Stilling, og jeg har det Indtryk, at dette Arbejde er i det rette Spor. Jeg kan hvad disse Sager angaar i det hele og store slutte mig til de Synsmaader, som Redaktionen af »Kvinden og Samfundet« har forfægtet.

Det er mit Haab, at vi Kvinder fremdeles vil føle os i Slægt med de smaa og de svage i Samfundet og varetage deres Ret, selv naar vi opnaar samme Magt som de, der hidtil har hersket.

Hvad min Stilling til andre Kvindeforeninger angaar, vil jeg strække mig meget vidt for at faa et frugtbart Samarbejde i Stand. Jeg ser ikke, at der er nogen Ulykke i, at der findes flere Kvindeforeninger med et mere eller mindre forskelligt Program. Angaaende dette Punkt har jeg for-

øvrigt udtalt mig i en Artikel i »Kvinden og Samfundet« af 15. Dec. 1907.

Snekkersten, 19. Maj 1908.

Johanne Asmund,
f. Rode.

Kvindebevægelsen Verden over, og ikke mindst i vort eget Land, befinder sig for Tiden i en Krisetilstand, der efter min Mening bør agtes nøje, da dens Virkninger kan blive dræbende for Kvindernes egen og Samfundets Sag.

Ingen tør længere nægte det berettigede i Kvindernes Krav om at dele Ansvaret og Arbejdet ved de fælles Anliggenders Styre, og dog ydes der en haardnakket, passiv Modstand imod Kravets Opfyldelse. Aarsagen hertil er ikke svær at finde. Selve den parlamentariske Styreform, der nu gaar sin Sejrsgang gennem Landene og endda i nogle nærmer sig Slutningen af sin Bane, er den stærkeste Hindring for Udvidelse af det folkelige Selvstyre, der først naar sin Kulmination med Kvindens Ligestilling og ethvert Menneskes direkte Styret. Styre ved Partier er i høj Grad en Kamp om Magten; det Parti, der til given Tid sidder inde med Magten, vil nødvendigvis være utilbøjelig til at lade nye Skarer, om hvem ingen paa Forhaand kan sige, i hvilket Partis Tjeneste de vil stille sig, deltage i Kampen. Da intet nyt Vælgerlav i saa høj Grad som Kvinderne er »den ubekendte Størrelse«, gælder disse Betæneligheder navnlig dem. Man har derfor ydet Modstand længst muligt, men nu, da al Modstand synes at prelle af mod Retfærdighedskravets Styrke, gaar Bestræbelserne i en anden Retning, og heri ligger Faren.

Nu søger man ihærdigt ved Hjælp af gyldne Løfter at faa ogsaa Kvinderne klassificerede og inddelte i Partier, saa man paa Forhaand kan vide, hvad man maa regne med. At dette tegner til at ville lykkes, turde være Bevis for, at man indenfor Kvindebevægelsen trænger til »Reserven«. Opnaar Kvinderne politisk *Stemmeret* gennem Indfangelse i de politiske Partier og deres, for al Overbevisning og Personlighed kvælende, Korruption, kan de — saavel som Mændene — kigge langt efter politisk *Frihed*, de har da kun opnaaet at miste den sidste Rest af Indflydelse, nemlig den Magt, der ligger i, at Politiker-